

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

XV. Die Octobris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Charissim.
Wat. Inde digressus, consenso iumento, ad locum in quo prandendum erat appulsus, ibidem aliam Deiparæ ædem ad agendas gratias ingressus est. Mirum id visum, quod Rectore citius appulisset. A Rectore ergo templum ingresso, in cœlesti quodam æstu deprehensus est, iussusque id quod erat aperuit plenus dulcium lachrymarum postridie veroque domum appulso, è cœnobio S. Claræ, à Sanctimoniali probatae virtutis ac tam P. Rectori quam Hieronymo planè ignotâ missæ literæ ad Rectorem, omnia quæ in via gesta fuerant, adeoque ipsam Hieronymo porrectam ab Angelo Eucharistiam, narrauere. Hæc in meis illis annalibus Marianis, ac his plura.

XV. DIE OCTOBRIS.

G A S P A R
P E R E Z C O A D.

Lusitanus.
Ulyssiponç.
14. Octob.
1639.

Oratio.

Humilit.

Mortif.

Praesentatio.

B.V.

P. SHAPIR.

Hispanus.
Madriti.
15.Oct.1587.
Alibi Legio.
14.Octob.
1586.

Fidelis, diligens, ac religiosæ paupertatis optimique exempli studiosus, œconomus. Cum latine legendi atque scribendi peritiae non nihil tinctus esset, dæmon eam in tentationis instrumentum vertit; & non iam clam solum, sed & apertâ fronte, ac voce clara diserte Gaspari suavit ut Societatem desereret, dotesque sui animi foris altius expoliter, atque perficeret. Sed Gaspar elegit abiectus esse in Domo Dei; adeoque ab omni legendi atque scribendi usu abstinuit, ut sui etiam nominis charactere idoneo extimendi propè oblitus fuisse dicatur: quæ ille sui demissione in omnium opinione maior incruerit.

P. I O A N N E S.
ALPHONSVS.

Moderissimæ semper lætitiae, ac diuini amoris undeunde toro pectore alendi perstudiosus fuit. Atque ut alia de illo egregia, sed plerisque visitata omittam, do vnum quod haud ita frequens est ybique. Mol-

stus ille, a longus, tardioque obnoxius, & ab illo conceptrâ voti obligatione ob Dei amorem vltro quaestus erudiendorum in scholis insimis parvulorum labor, in quo ille annum iam quartum & vigesimum versabatur, leuior illi esse est visus præ diuini amoris magnitudine. Nempe illa amoris magnitudo illi magnorum laborum fuit felix compendium, & condimentum. Moriens, ad suum in cœlo amorem aspirans iucundè cecinit: *Latus sum in his qua dicta sunt mihi.*

Amor Dei.

P. I O A N N E S.

XARA.

Meretur huius ad centesimum tertium usque annum projecta senectus laudari, quod post multos annos, quibus Præfectum studiorum egit. In confessionibus audiendis, ad mortem usque strenuus & communis religiosæ disciplinæ retinens persistit, nullo ætatis obtenu ad effugendos labores, aut ad priuilegij alicuius laxamentum adipiscendum usus. Vir exempli optimi & fugitans commodorum. Ea propter nullum admisit, qui cubiculi illius curam haberet, et iam in ætate supremâ; ne res illa qualisunque

Hispanos.
Madriti.
15. Octobris
1608. erat.
103-Soc 404

Exemplum.

liscunque lexamenti aut ut dicimus singularitatis, vel denique commodi proprij odorem habere videretur.

P. FRANCISCUS
VINCENTIVS PVCHE.

Hispanus in
Philippinis.
15 Octobris
1650. xrat.
74. Soc. 60.

Mortific.

Charitas.

Oratio.

IN tyrocinio tam licet adhuc ferè puer, tamen cum valerudinario seruiret, heroicas de se victorias reportabat. Postea in Philippinis arduas missiones obiuit strenuus Christi operarius: nec tarda flumina ita ut vestitus erat tranabat. Veste intimæ è frustulis ferè conflatae, præ vetustate defluebant. Castritatis suæ virginem integratatem assiduâ & severâ pudicissimi corporis afflictione custodiebat: mendicabat necessaria ostia in missione. Domi cùm aliis praefesset, nullam sui, plurimam aliorum curam gerebat. Ægrum sénem ad suum aliquando conclave deportauit suâ illum veste contexit, suo cibo refecit, in fide instruxit, baptismo expiavit, morienti seruuit. Et ille breui mortuo, veste illâ non nisi diebus festis vtebatur in memoriam & gratiarum actionem pro illo Dei beneficio, ac animæ illius lucro.

Michaël Garzetas curatus Arenensis, & postea Decanus, diluculo ad Collegium nostrum venit cùm alijs die quodam, exploratus, vnde venirent flammæ illæ quas è domo nostra videbat erumpere: ut incendium sopiretur. Sed ignem illum diuini amoris fuisse aiebat & ipse Michaël, & socij, quippe qui dum incendijs causam & locum quererent, reperiæ so-

cium P. Vincentij coram præaltâ Crucie prostratum: cùm horâ quæ dicitur meditationis: Patrem verò Vincentium orantem in cubiculo, & se diuerbantem inter sancta suspiria. Vnde aiebat Michaël hæc non sine admiracione alijs narrans, se in illa meditationis horâ expertum impletam veritatem illius sententiæ: In meditatione mea exardescet ignis. Orandi dono *Oratio.* fuit insignis. Nocturna tempora, quæ ferè vigil-ducebat fugiente somno ab oculis, orandi studio transcribebat. Lectulum vesperi Angelorum, ac sanctorum choris distributæ circumdabat, singulos verbis è profundo corde profectis allocutus. Diuinum Sacramentum celebrabat apparatione attenta, religione attonita. *Gloria in excelsum.* Deo tanto sensu pietatis pronunciabat, vt eo auditu vir locuples percelli se ac cælesti quodam numine ad mundum & opes deserendas permoueri senserit: ac breui Societati nomen dederit. Festis diebus anteprandium occupationibus animarum, post prandium in templo coram sanctissimo Sacramento fundendis precibus dabat. Aiunt, ægros ab illo persanatos non paucos, alias oleo sancto, alias verò baptismo. Cœnobij Xarensis Superior aiebat, Dæmonem esse magnum hostem P. Vincentij, auditum a se noctu in Vincentij conclavi tumultum magnum, deinde verò visum è cubiculo molossum erumpere. Extremis vitæ suis mensibus torus erat in legendis, ponderandis, exercendis virtutibus Theologicis, quas in charta descriptas habebat præ oculis assidue, ut sepius lexitaret.

XVI. DIE